Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30296
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

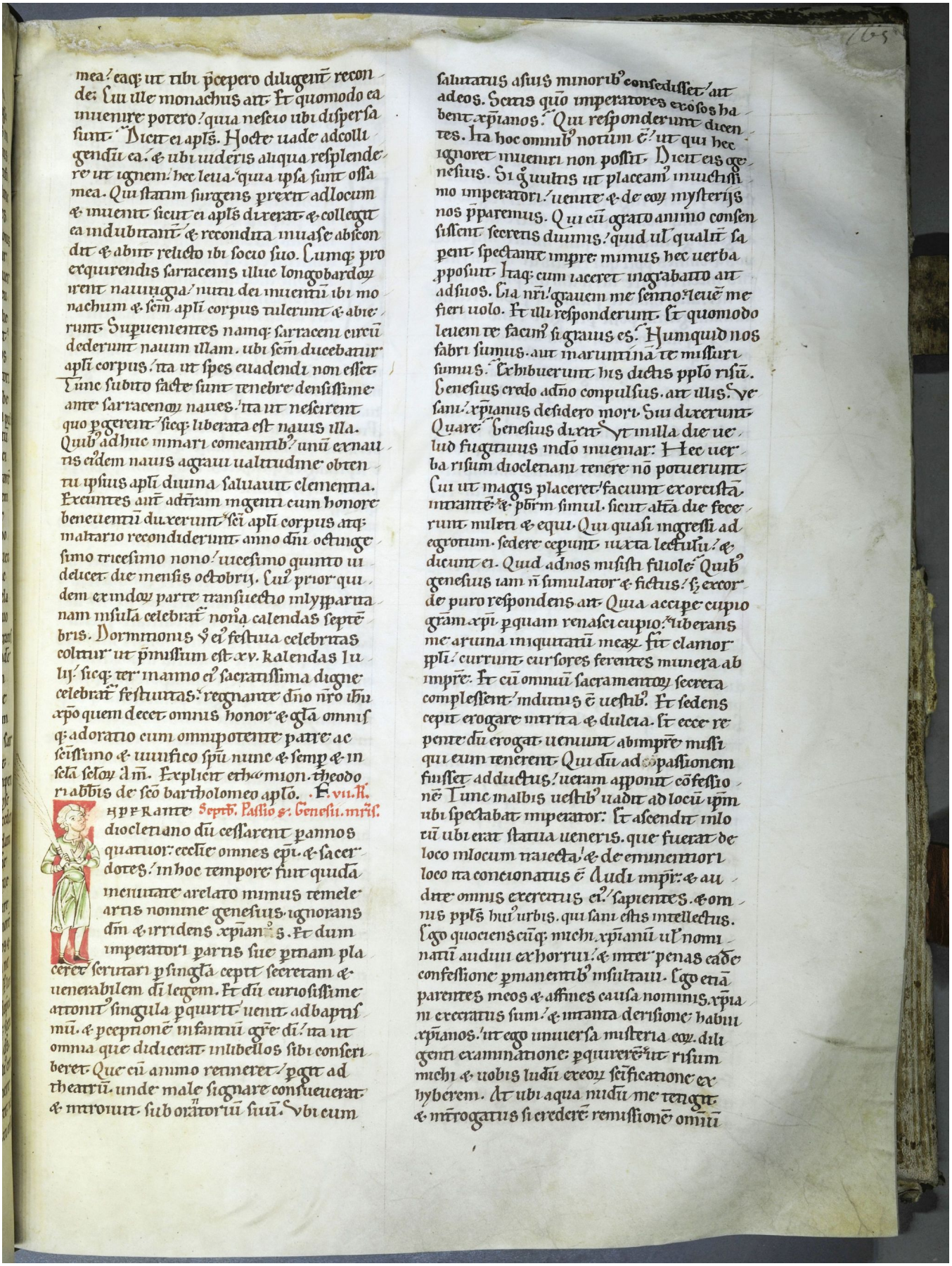

mea/ eaq; ut tibi p̃cepero diligent̃ recon
de: Cui ille monachus ait. Et quomodo ea
inuenire potero/ quia nescio ubi dispersa
sunt. Dicit ei aplꝰ. Hodie uade adcolli
gendũ ea/ & ubi uideris aliqua resplende
re ut ignem/ hec scia/ quia ipsa sunt ossa
mea. Qui statim surgens prexit adlocum
& inuenit sicut ei aplꝰ dixerat & collegit
ea indubitanter/ & recondita in uase abscon
dit & abiit relicto ibi socio suo. Cumq; pro
exquirendis sarracenis illuc longobardoꝝ
rent nauigia/ nutu dei inuenit ibi mo
nachum & sẉ aplꝰ corpus tulerunt & abie
runt. Supuenientes namq; sarracenꝰ circũ
dederunt nauim illam. ubi sẉ ducebatur
aplꝰ corpus/ ita ut spes euadendi non esset
Tunc subito facte sunt tenebre densissime
ante sarracenoꝝ naues/ ita ut nescirent
quo pgerent/ sicq; liberata est nauis illa.
Quib̃ adhuc mirari comeantib̃/ unũ ex nau
tis eẉdem nauis agrauiatu altitudine obten
tu ipsius aplꝰ diuina saluauit clementia.
Exeuntes aut̃ adtiam ingenti cum honore
beneuentũ duxerunt/ sci aplꝰ corpus atq;
marmoreo recondiderunt anno dñi octuage
simo tricesimo nono/ uicesimo quinto ui
delicet die mensis octobriꝰ. Cui prior qui
dem ex iudoꝝ parte transiecto mlyparua
nam insulã celebrat̃ nona calendas septẽ
bris. Dormitionis ꝗ ei festiua celebritas
colitur ut p̃missum est. xv. kalendas Iu
lij/ sicq; ter marmo ei sacratissima digne
celebrat festiuitas/ regnante dño nro ihu
xpo quem decet omnis honor & glã omnis
q; adoratio cum omnipotente patre ac
sctissimo & uiuifico spũ nunc & semp & in
sclã sclorꝝ ãm. Explicit ethymion. theodo
ri abbis de scõ bartholomeo aplõ. . E. vii. K.

Septẽ. Passio s: Genesii. mrtis.

Imperante
diocletiano dũ cessarent pannos
quatuor: ecclie omnes epi & sacer
dotes/ in hoc tempore fuit quida
menuitate arelato minus temele
arius nomine genesius. ignorans
dm & irridens xpianos. Et dum
imperatori partis sue primam pla
ceret seruari p singla cepit secretam &
uenerabilem di legem. Et dũ curiosissime
attonit singula pquirit uenit ad baptis
mũ & peeptionẽ infantiũ agre di/ ita ut
omnia que didicerat in libellos sibi conseri
beret. Que cũ animo reuoluerent/ pgit ad
theatrũ. unde male signare consueuerat
& mirouit sub oratoriũ suũ. Vbi cum
saluatus a suis minoribꝰ consedisset/ aut
adeos. Scitis quõ imperatores exosos ha
bent xpianos. Qui responderunt dicen
tes. Ita hoc omnib̃ notum ẽ/ ut qui hec
ignoret inuenire non possit. Dicit eis ge
nesius. Si g̃uitis ut placeam̃ inuictissi
mo imperatori/ uenite & de eoꝝ mysteriis
nos pparemus. Qui eũ grato animo consen
sissent secretis duxit/ quid ul qualiter sa
pent spectant impre: minus hec uerba
pposuit. Itaq; cum iaceret in grabatto aut
ad suos. Sta nri/ grauem me sentio/ leuẽ me
fieri uolo. Et illi responderunt. Sit quomodo
leuem te facim̃ si grauis es. Numquid nos
fabri sumus. aut marmorina te missuri
sumus. Exhibuerunt his dictis pplo risũ.
Genesius credo adno compulsus. aut illis. Ve
sani/ xpianus desidero mori. Sui dixerunt
Quare. Genesius dixit. Vt in illa die ue
lud fugitiuus indo inueniar. Hec uer
ba risum diocletiani tenere nõ potuerunt
Cui ut magis placeret/ facium exorcista
intrantẽ & pbrm simul. sicut alia die fece
runt milites & equi. Qui quasi ingressi ad
egrotum. sedere cepunt iuxta lectulũ/ &
dicunt ei. Quid a nos misisti fatole. Quib̃
genesius iam ñ simulator & fictus/ sꝗ excor
de puro respondens ait. Quia accipe cupio
gram xpi. pquam renasci cupio. liberans
me a ruina iniquitatũ meaꝝ. fit clamor
pplꝰ/ currunt cursores ferentes munera ab
impre. Et cũ omniũ sacramentoꝝ secreta
complessent/ indutus ẽ uestib̃. Et sedens
cepit erogare mirra & dulcia. Sit ecce re
pente dũ erogat. uenium ab impre missi
qui eum tenerent. Qui dũ ad cõpassionem
fuisset adductus/ ueram apponit cõfessio
nẽ. Tunc malbis uestib̃ uadit ad locũ ipm
ubi spectabat imperator. Et ascendit in lo
ciũ ubi erat statua ueneris. que fuerat de
loco in locum iaiecta/ & de eminentiori
loco ita concionatus ẽ audi impr. & au
dite omnis exercitus ei/ sapientes. & om
nis pplꝰ hui urbis. qui sani estis intellectus.
Ego quotiens cũq; michi xpianũ ul nomi
natũ audiui exhorrui/ & inter penas cade
confessione pmanentib̃ insultaui. Ego etiã
parentes meos & affines causa nominis xpia
ni execratus sum/ & in tanta derisione habui
xpianos/ ut ego uniuersa misteria eoꝝ dili
genti examinatione pquirerẽ ut risum
michi & uobis ludũ ex eoꝝ scificatione ex
hyberem. At ubi aqua uidũ me tenguit
& interrogatus si crederẽ remissionẽ omniũ